

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 118.

Tredie Session.

68de Møde.

Fredagen den 30te Januar.

(Forts.)

Sjerring: Det **Ændringsforslag**, som vi have tilladt os at stille under Nr. 5 til § 4, er eet af de saa Tilfælde, hvor vi have tilladt os at gaae aldeles paa egen Haand; men det er da heller ikke nogen indgribende Forandring, vi have tilladt os at foreslaae, det er blot en Redactionsforandring, idet vi ønske tydeligere udtrykt, at enhver saadan Anvendelse af den Gouverneuren saaledes tilstaaede Myndighed strax skulde komme til Forhandling i Colonialraadet, saasnart det traadte sammen, og at derefter Colonialraadets Betænkning om det saaledes Foranstaltede skulde forelægges for den først-sammentrædende Rigsdag; det er, som sagt, kun en ubetydelig Redactionsforandring, hvorved vi have villet gjøre Udtrykket tydeligere.

Finantsministeren: Jeg skal tillade mig at gjøre den ærede Ordfører for de 6 Herrer Forslagsstillere opmærksom paa, at det dog er noget mere end en Redactionsforandring, og jeg troer navnlig ikke, at det er aldeles consequent, at denne **Ændring** er foreslaaet; thi **Ændringen** gaaer ud paa, at Sagen skal forelægges Rigsdagen i alle Tilfælde, hvor Gouverneuren har benyttet den ham ved Paragraphens første Led givne Myndighed til at kunne udstede provisoriske Anordninger, selv i det Tilfælde, hvor Sagen ellers kun vilde høre under Colonialraadets Omraade, hvorimod Lovudkastet kun har givet denne Forfrist for det Tilfælde, at han har benyttet sin Myndighed til ogsaa at give Forfrister om saadanne Gjenstande, som ifølge § 3 henhøre under Moderlandets Lovgivning. Det forekommer mig ikke, at der, fordi Gouver-

neuren f. Ex. har givet en provisorisk Localanordning, som kan gives af Kongen, efterat Colonialraadet har afgivet Betænkning derover, uden at Noget som helst derom kommer til Rigsdagens Kundskab, skulde være nogen Nødvendighed for at forelægge Sagen tilligemed Colonialraadets Betænkning for Rigsdagen. Jeg skulde troe, at det vilde være consequent efter det hele Forslag, at man i dette Tilfælde nøiedes med den Control, som der maa antages fra Regeringens Side at ville blive ført med, at Gouverneuren ikke træder Communalraadet for nær med sliche provisoriske Bestemmelser. En ganske anden Sag er det, naar de ærede Forslagsstillere f. Ex. ved § 25 i det Tilfælde, hvor Gouverneuren har erklæret Derne i Beleiringsstilstand, fordrer, at Sagen med Colonialraadets Betænkning skal fremlægges paa Rigsdagen; det kan jeg finde rigtigt, thi det er et Stridt af en saa indgribende Betydning, at der vel kunde være Anledning til udtrykkelig ved Fremlæggelse at bringe det under Rigsdagens Overveelse, om Rigsdagen maatte finde, at dertil havde været tilstrækkelig Anledning; men i disse Tilfælde, hvor Gouverneuren blot har udøvet den provisoriske Lovgivningsmyndighed i Forhold til Colonialraadet, men ikke i Forhold til den danske Rigsdag, troer jeg, at det vil være unødvendigt at tage en saadan Bestemmelse, som den af de 6 Herrer foreslaaede. Det vil findes, at den tilsvarende Bestemmelse i Lovforslaget gjør denne Distinction, idet det hedder: „Forsaavidt Sagen tillige egner sig til Behandling af Rigsdagen,“ da skal en saadan Fremlæggelse ogsaa der finde Sted.

Ordføreren: Jeg veed ikke, om jeg tør rette det Spørgsmaal til Ordføreren for de 6 Herrer Forslagsstillere, om det, der ønskes indskudt ved § 4, blot skal betragtes som en For-